

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Exercitia pietatis. n. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1575.

ditam esse audiuius, perdat, sed potius, vt dicit Propheta, curet *fortitudinem suam ad Deum custodire*. Dominus autem cui semper proprium est innocentiam & integritatem, suâ præsertim causâ in periculum aliquod adductam tueri ac defendere, Dominationi Vestræ ita semper adsit, vt vel incommoda omnia ab ea depellat, vel si ita magis expedierit, ad ea certè perferenda fortitudinem, & constantiam, salutaremque patientiam largiatur. Nos certè tum ipsimet, tum per nostros omnes hoc nomine Deum Dominum orare & obsecrare nunquam cessabimus. Vnum tamen illud à Dominatione Vestra magnopere seruari velim, vt hoc suum consilium de Societate nostra, habitu non solum ac vestitu, sed sermone & verbis prodat nemini, sed secretum habeat, donec meliora affulserint tempora, cum lua ista desideria exequi cum Dei auxilio possit. Interim gratia Christi & communicatio Spiritus Sancti sit cum ipsa semper. Romæ: prima Decembris 1578. Cuius vero in robusta ætate virtutem describere aggredimur, huius initia discere pretium erit operæ.

Pondi natales et initia.

XVI. Parentibus ortus est *Thomas, Guilielmo Pondo & Anna VVriotheselea*, sorore *Thomæ VVriotheselei*, Sout Hamptoniæ Comitis. Nondum in lu-
cem editus dexteram erexit; id pugilis futuri omen habuere. Eius prima ætas ijs disciplinis tradita est, quibus in scholæ Wintoniensis Collegio Beatissimæ Virginis ad Latinæ linguæ vltim instituebantur adulescentes: Tum anno ætatis vigesimo tertio profectus Londinùm, ad forensensem seu gloriam seu dignitatem, Iuris Municipalis præfidiis se comparauit: Atque vt erat non minus formæ, membrorumque venustate & robore, quàm animi promptitudine atque excellentia conspicuus, inter artes ingenij, iis corporis exercitationibus oblectabatur quibus laudem petere nobilissimi quique consueuere, atque excelluit saltatione. Mortuo Parente Aulæ cupidus paternarum possessionum partem non exiguam eas inter delicias spesque inanes profudit. Id mirabitur nemo *Elizabetha* regnante, & ad luxum, quo ipsa capiebatur, cunctos post se trahente. Natales Christi dies, vt semper solemnes, ita Anno sexagesimo quarto fuere celeberrimi; dabantur in Curia ludi apparatusissimi *Thomæ Pondo* instructore. Inter saltandum, nudam eius manum manu nudâ prensat Regina, tum ei caput, abrepto Leicestriæ Comitis pileo, ipsa tegit, nè ex vehementi motu accensus subito refrigeraretur. Imposita ei videbatur laurea: cum (secundò eandem saltationis formam flagitante Regina) celerimè de more vno in pede circumuolitans, pronus concidit; Plausu in risum mutato, surge, inquit Regina, Domine Taure; eâ voce comotus, surrexit quidem; at flexo ad terram poplite, vulgatum illud latinè prolocutus, *sic transit gloria mundi*, proripuit se, & non longo interuallo Aulam spesque fallaces deseruit, consumptarum facultatum & violatæ Religionis præmium ludibrium consecutus.

Exercitia pietatis.

XVII. Trigésimum annum attigerat antequam se gremio Ecclesiæ redderet, at cum absentia omne genus virtutis sedulo compensandum arbitratus, annum in oratione posuit, sui inspector assiduus, contemptor eorum quæ de se alij, deque vitæ quam instituebat ratione aut cogitarent aut dicerent: multa ab

ta ab amicis, multa ab se ipse sustinuit, dum solitudinem, dum castimodiam, dum victus cultusque negligentiam, asperitatem etiam & duritiem adamauit. Anno deinde altero voti se Religione colligauit ad Sacerdotium suscipiendum postquam se pijs in openibus septennio comprobasset; tum etiam Societatem Iesu petiturum, eo potissimum consilio quòd dignitatibus abstineret. Ad quæ tempora referenda sunt illa quæ de eo narrat noster *Thomas Stephani* (quondam *Pondi* familiaris) in petitione Societatis, quâ se & *Pondum* admitti postulabat anno eius seculi septuagesimo octauo; sic enim ait. "Pro magna parte temporis quo cum ipso fui (non enim dicam nisi quæ oculis perspecta habui) abstinentiam magnam sibi imponere, & humi super seruile stratum cubare, media nocte horam unam, in crepusculo nunc duas, nunc tres, nunc quatuor, & vesperi multum temporis cum multo spiritali gustu orationi dare solitus est: ita ut hæretici eum insanum, aut stultum, aut superstitiosum prædicarent, familiares & amici nonnulli id ei etiã vitio darent; quæ tamen omnia ille generosi spiritus priuilegio constantissimè neglexit. Quotiescunq; Sacerdotis copia dabatur, singulis festis & Dominicis diebus, etiã aliquando non semel in septimanâ, præmissa confessione Sacrosanctum Corpus Domini nostri sumebat, & alijs ut id faceret auctor erat, sepius apud suos conquestus quod Catholici in tam paruo rerum suarum (ut ipsi videbatur) discrimine, & in tam magnis animarum periculis tam rarò diuina hæc mysteria frequentarent. Vintonia est ciuitas Episcopalis non longe ab eius ædibus distans, in qua cum audisset multos pauperes Catholicos Recuantes (sic enim vocant eos qui cum hæreticis nullam in re participant) delitescere, & Sacerdotem quendam senem ibi commorari, sed rarissimè celebrare, eos multò rariùs communicare, illuc se maturè contulit, conditionem eorum & viuendi rationem explorauit, eisque prandium post sacram missam & communionem instituit, datisque elemosynis, Sacerdotem ad celebrandum frequentius, Catholicos ad communicandum hortatus est: huc accedit quod paulo post redeuntibus annuis nundinis, non paruis expensis Caseorum magnam copiam conflauit, & hinos & ternos inter eos distribuit, hac lege ut nisi maiore cum seruire diuino priuilegio & gratiæ datæ responderent, scirent actum esse de amicitia. Mira animi dulcedine affici solebat si quando duodecim aut sexdecim Iuuenes nobiles in cubiculo suo sacro interesse, & rem sacram communicare conspexisset. Eleemosynæ faciendæ tam erat studiosus, ut præter diurnas benefaciendi occasiones, quas ipse mirum in modum prosequeretur, gratum haberet si quis ei de Catholico aliquo inopiâ laborante nuntiaret, semper in ore habens illud Diui Pauli, *maximè erga domesticos fidei*; ad eò autem nihili ducebat ea quæ per se ipse facere potuit, ut à familiaribus suis, si qui ditiores essent, elemosynas pro Catholicis afflictis aut incarceratis studiosissimè efflagitaret; memini cum aliquando integrum tractatum in hanc sententiam in gratiam vnus Catholici componeret, & Henrico Comiti South-Hamptoni affini suo Catholicissimo legendum mitteret, hæreticis ipsis non rarò beneficis, ut corda eorum emolliendo aures veritatis Catholicæ capaciores effi-

Th. Stephani Ep. de Pondi vitæ ratione.

1579. res efficeret.) Hæc *Thomas Stephani* cum suam & *Pondi* causam apud *Mer-*
 In Gallias *curianum* ageret.

cogitâs ca-
 pitur.

XVIII Quintus annus abierat. Quo igitur se *Pondus* votis propiorem
 faceret, agrorum parte diuendita, diem condicit quâ in Gallias cum adiunctis
 sociis aliquot erat transfretandum. Dum Londini res suas componit, & ciuem
 hospitem suum sedulo in recta fide conatur instruere, à lictore inopinatè de-
 poscitur, Sandio Pseudo Episcopo rationem redditurus quo modo Regina legi-
 bus obsequatur. Crimen nullum obijcitur, nulla accusatio, legis violatæ
 nullum argumentum: datis tamen vadibus adstringitur vt secundo dicta die
 compareat Mercator quidam in Vico Sancti Marci quem malus dæmon in-
 federat Ecclesiæ precibus liberandus clam proponebatur. Huc *Pondus* San-
 ctorum hominum reliquijs munitus accurrit, multa piè de Ecclesiæ potestate
 in malignos spiritus, multa constanter de recta fide retinenda disserit:
 Non est id tam latenter factum, quin, cum ad Londinensem deferretur, is
 præhensum nostrum hominem, iam criminis qualiscunque reum, in carcerem
 compingeret. Post quartum mensem scripto rursus vadimonio liber paternas
 ad ædes vltra Londinensis fines semigrat. Orationi & virtuti priuatim, con-
 silijs salutaribus suggerendis (cum inter suos verlatur) intentum, viator hîc
 iterum occupat coram Horno Vintoniensi Antistite sistendum vnâ cum alijs
 nonnullis spectatæ nobilitatis atque integre vitæ Catholicis, factâ subdolè spe-
 mitioris iudicij si inter importunas hæretici hominis sciscitationes declamatio-
 nelque parcerent omnes linguæ: silentium porò istud debilitati deinde & ig-
 norantiæ tributum est: quin pro concione contumeliôsè & petulanter Ca-
 tholici canes muti appellati. Acerbè id tulit *Thomas*: Itaque Horno die alte-
 ro pro tribunali magnificè ostentanti se & Vincentium Lerinensem extollen-
 ti, quod signa rectæ fidei verissimè traderet, litem indicit, Vincentium pro
 Catholicis stare, hæreticis aduersari contendit: dimicatur acriter, quod obti-
 nere rationum momento hæreticus non potest, conuitijs, vocibus, maledictis
 celebrat: *Thomam* argumento insistentem, duci iubet. Quantum inde mole-
 stiarum adeundum fuerit, mox ex ipsiusmet Epistola repetam ad simul capti-
 uos exaratâ.

Fraus hæ-
 reticorum.

XIX. Carceres celebriores Londini quot & qui sint, vtile erit narrasse.
 Tres nimirum, in tribus vrbis portis: in ea quam *nouam*; quam *Luddi* (ad que
 hominem nonnulli vrbis ipsius originem referunt) & quam portam *domus*,
 vocant, (fuerat enim porta olim Monasterij ad occidentem solem positi) trans
 Tamesim quinque; *Bancus* seu sedes Regis; summi tribuni militum, seu *Ma-
 riscalli sedes*; Atrium Wintoniense quod *Clinicam* vulgus nominauit; *Leo al-
 bus*; & domus *supputationum*, seu dicas *Nomistirion*, aut *Computorium*. Sparsi
 per vrbem alij tres, *Fleta*, à profluente aquæ cursu dictus, aliud *Nomistirion*,
 seu *Computorium*, & Sanctæ *Brigittæ fontes*; in quos ferè ære alieno graues,
 vel vagi nebulones conijciuntur. Denique extimæ parti vrbis solem orientem
 verlus, *Arx* imminet, quam *turrim Londinensem* dicunt; Hæc eorum est
 custodia

Qui carce-
 res Lon-
 dini.